

Dosarul nr. 2ra-1091/2020

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. N. Pasecinic)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Danilov, Iu. Cotruță, I. Secieru)

ÎNCHEIERE

29 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Ruslan Eșanu, reprezentat de avocatul Victor Mocanu,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Ruslan Eșanu împotriva lui Ștefan Secăreanu cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 19 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Ruslan Eșanu, reprezentat de avocatul Victor Mocanu, și a fost menținută hotărârea din 12 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, prin care acțiunea a fost respinsă ca tardivă,

c o n s t a t ă:

La 13 octombrie 2016, Ruslan Eșanu a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Ștefan Secăreanu cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, potrivit recipisei din 12 martie 2012 scrisă personal, datată și semnată de pârât, ultimul a luat cu împrumut de la reclamant pe un termen de un an de zile suma de 50 000 de Euro. Contrar obligației asumate, împrumutul a fost restituit eșalonat și doar în sumă de 20 200 de Euro, respectiv suma de 29 800 de Euro nu a fost restituită până în prezent. Pârâtul eschivându-se de la onorarea obligațiilor sale, manifestându-se cu rea credință și uneori chiar agresivitate în discuțiile purtate cu reclamantul, dând de înțeles că poate să nu mai întoarcă datoria.

A susținut reclamantul că, la 28 august 2016 a expediat pârâtului o somație, prin care a solicitat achitarea datoriei până la 09 septembrie 2016, iar prin răspunsul din 08 septembrie 2016 reprezentantul pârâtului, avocatul Paulian Popa, a comunicat despre faptul că somația expediată în adresa lui Ștefan Secăreanu nu conține date cu privire la suma care pretinde și nici vreo referire la temeiul pretențiilor, din care motiv somația poartă un caracter strict declarativ și nu poate fi luată în considerație.

A menționat că, în rezultatul convorbirilor telefonice purtate de reprezentantul reclamantului cu reprezentantul pârâtului, ultimul a comunicat că pârâtul a fost temporar ieșit din țară și la revenire reprezentantul pârâtului va mai discuta

suplimentar cu pârâtul referitor la posibilitatea soluționării litigiului pe cale amiabilă, după care îi va contacta. Nici un răspuns suplimentar din partea pârâtului sau a reprezentantului acestuia nu a parvenit ulterior.

Reclamantul Ruslan Eșanu a solicitat încasarea de la Ștefan Secăreanu a datoriei în sumă de 29 800 de Euro și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 12 decembrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, cererea de chemare în judecată depusă de Ruslan Eșanu a fost respinsă ca fiind tardivă.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 14 decembrie 2018, Ruslan Eșanu, reprezentat de avocatul Victor Mocanu, a declarat apel împotriva hotărârii din 12 decembrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, solicitând admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

Prin decizia din 19 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Ruslan Eșanu, reprezentat de avocatul Victor Mocanu, și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că, potrivit recipisei din 12 martie 2012 scrisă personal, datată și semnată de pârât, ultimul a luat cu împrumut de la reclamant pe un termen de un an de zile suma de 50 000 de Euro (f. d. 11)

A mai stabilit instanța de apel că, din înscrisurile probatorii, rezultă că reclamantul/apelant pretinde încasarea sumei rezultate din recipisa din 12 martie 2012, care urma a fi stinsă până la 12 martie 2013.

Astfel, dreptul la acțiune al reclamantului/apelant pentru suma datorată cu titlu de împrumut s-a născut la data de 12 martie 2013, iar termenul de prescripție începând să curgă de la data menționată și a expirat la 12 martie 2016.

Prin urmare, a conchis instanța de apel că depunerea acțiunii în instanța de judecată la 13 octombrie 2016, indică asupra tardivității acțiunii depuse de către Ruslan Eșanu.

La 16 martie 2020 Ruslan Eșanu, reprezentat de avocatul Victor Mocanu, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, le consideră neîntemeiate, ilegale și fără suport juridic având la baza acestora o examinare superficială a obiectului litigiului nominalizat, inclusiv n-au aplicat legea care trebuia să fie aplicată și au interpretat în mod eronat legislația în vigoare.

A mai indicat că în cadrul examinării cauzei în prima instanță și instanța de apel pârâtul nu a prezentat nici un înscris prin care să probeze că datoria a achitat-o, invocând că înscrisurile au fost pierdute distruse, deoarece suma împrumutului a fost restituită și nu mai prezenta interes pentru pârâtul Ștefan Secăreanu.

Cu toate acestea, reclamantul însă a probat dovada existenței restanței împrumutului la momentul actual cu suma de 29 800 de euro prin înscrisuri eliberate de însuși pârât.

A considerat că instanțele de judecată greșit au concluzionat despre tardivitatea acțiunii, deoarece reclamantul la depunerea acțiunii în instanța de judecată a luat în

calcul data ultimei achitări de către Ștefan Secăreanu, adică data de 31 august 2015, respectiv din ziua imediat următoare a început curgerea termenului de prescripție.

A mai considerat că instanțele de judecată neîntemeiat au respins acțiunea din motivul omiterii termenului de prescripție, deoarece prescripția începe a curge doar din momentul în care este încălcat dreptul subiectiv sau interesul protejat de lege.

A susținut că nu a fost omis termenul de prescripție, și respectiv nu a fost cazul ca reclamantul să înainteze un asemenea demers de repunere în termenul de prescripție extinctivă la înaintarea acțiunii și nici pe parcursul examinării cauzei în fond.

Prin notificarea din 01 iulie 2020, Curtea Supremă de Justiție în conformitate cu art. 439 alin. (2) CPC a expediat intimatului copia recursului și l-a înștiințat despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. La 06 iulie 2020 Ștefan Secăreanu a recepționat recursul declarat de Ruslan Eșanu, reprezentat de avocatul Victor Mocanu și la 27 iulie 2020 a depus referință, prin care a solicitat respingerea recursului și menținerea deciziei instanței de apel.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului atestă că decizia Curții de Apel Chișinău din 19 noiembrie 2019 a fost expediată părților la 19 decembrie 2019, dar la actele cauzei lipsesc date prin care s-ar confirma recepționarea acesteia de către recurent.

Astfel, recursul declarat la 16 martie 2020 de către Ruslan Eșanu, reprezentat de avocatul Victor Mocanu, se consideră a fi depus în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ruslan Eșanu, reprezentat de avocatul Victor Mocanu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, în sensul dat, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Asito vs Republica Moldova, 10 iulie 2010, Meyer vs Germania, 22 martie 2016), însă motivele recursului, invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Ruslan Eșanu, reprezentat de avocatul Victor Mocanu, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Ruslan Eșanu, reprezentat de avocatul Victor Mocanu, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru